

23/07/2020

Патријарх богослужио у храму Светог Трифуна

На празник Свете великомученице Недеље, 7/20. јула 2020. године Господње, у храму Светог мученика Трифуна на Топчидерском гробљу у Београду било је веома свечано. У рано празнично јутро моћан звон разлегао се долином негдашњих великих битака (тур.тобчидере=долина топова). Ни знатно мањи број верника него иначе, ни бројне остале обавезе свештенства и народа у вези са доследним поступањем у складу са строгим прописима услед епидемије, није умањило радост празничног дана.

Свету архијерејску Литургију у цркви – задужбини великог добротвора српског Николе Спасића из 1905. године, служио је Његова Светост Патријарх српски г. Иринеј, док су саслуживали протојереј Васо Војводић, старешина храма Светог Трифуна, јереј Лазар Војводић, протођакон др Петар Дабић као и ипођакони Мирослав Ракоњац и Марко Игњатијевић, уз богослужбено учешће студената Православног богословског факултета.

Пошто је одслужио свету Литургију и причестио вернике, Његова Светост Патријарх је обишао околне гробове знаменитих Срба и Српкиња који су се, као чудесно гнездо Божје светлих успомена, свили око маленог храма, гробног места ктитора и добротвора Николе Спасића. На челу малене колоне свештеника и верника, Патријарх је прво обишао гроб великог српског пријатеља и саборца из Првог светског рата Арчибалда Рајса, затим се упутио на гроб највеће српске књижевнице Исидоре Секулић, којом приликом је посебно назначио скромност једне од највећих Српкиња, на чијем гробу је само малени, једноставан крст од белог мермера на коме пише: Исидора Секулић (на позадини крста уклесано је једино 1877-1958). Затим су Патријарх, свештеници и верници обишли и гроб највеће српске глумице између два светска рата Жанке Стокић, која је 1945. године тешко пострадала од тадашњих комунистичких власти, потом гроб војводе Стевана Книћанина, као и других знаменитих Срба и Српкиња.

Недугу, али богоугодну шетњу кроз српску историју с Патријархом на челу, на крају је обележила изјава једног од присутних да је реч о малом, сиромашном храму „пошто нема парохију“. Уследио је целомудрени одговор- питање Његове Светости: „А где то има богатије и узвишеније парохије од ове, оваквог стецишта српских великана, који вечно окружују и красе ову цркву?“

